

Tărăboi pe balcon

A fost odată ca niciodată...
Intr-o noapte liniștită,
Un balcon la etaj, un șezlong întins,
Un cer de catifea, o lună foarte rotundă.

In noaptea liniștită a balconului,
poetul visa, luna strălucea
și liniștea tăcea.

Dar, brusc, un țipăt,
Zgomot, zarvă, tărăboi și-un salt!
Al poetului care tresare, se trezește și vede-n fața ochilor
O sămânță; o boabă mititică și speriată,
Si pământ care zboară din toate părțile;
(Dar cum s-ajungă boaba o floare naltă, -nvolburată, frumos colorată...
Dacă nu mai rabdă un pic să stea-n ghiveci?)

Bebeboabă de Volbură vrea să plece?

„Hei, stai locului, strigă el,
De ce arunci pământul în toate părțile, Bebeboabă de volbură?”

**„Mi-e frică de-ntuneric,
Vreau lumină!”** spuse ea
Si strigă și țopăi de mama focului!

Lumină, întrebă poetul, dar unde cauți tu lumina, doar avem aici!

Poetul întoarse nițeluș capul
Si văzu o minunată lanternă chinezească.

„Lantern’ Chineză, ești exact ce ne trebuie!
Nu vrei tu s-o luminezi pe Bebeboaba de Volbură?
Ii e tare frică de-ntuneric, și doar lumina ta dragă
ar putea s-o adoarmă la loc!”

Doar că Lantern’ Chineza nu vrea să lumineze!

**„Mă sperie liniștea asta!
Vreau niste muzică!”** zise ea încăpățânată.

Acuma vrea muzică!
Unde cauți tu muzica,
Doar avem aici!

Poetul întoarse nițeluș capul
Si văzu un clopot japonez.

Clopot-Japonez, ți-e cântul cel mai cristalin!
Nu vrei tu să bati ding-dong-dong,
să poată Lantern'Chineza s-o lumineze
pe Bebeboaba de Volbură, care s-adoarmă
ca un pui în plăpumioara de pământ?

Dar Clopot-Japonez nu vrea sa bata ding-dong-dong!
„E prea cald, nu pot să-mi mișc limba!
Vreau să mi se facă-ncet vânt cu evantaiul!” bombăni el.

Vrei evantai?
Cum să nu!
Avem unul chiar aici!

Poetul își întoarse numai nițeluș capul
Si văzu o mândrețe de evantai:

Drag-Evantai, ai picat la țanc!
Nu vrei tu sa-i faci vânt lui Clopot-Japonez,
ca să bată ding-dong-dong pentru Lantern'Chineză,
care s-o lumineze
pe Bebeboaba de Volbură, care s-adoarmă
ca un pui în plapumioara de pământ?

Insă **Drag-Evantaiul** nu vrea să facă vânt!
„Mă plictisesc!
Vreau să vad zorelele dansând!” zise el, cu un aer capricios.

Să vezi zorelele dansând!
Numai cât te gândești,
Si iată! zorelele sunt aici!

Poetul își întoarse numai nițeluș capul
Si văzu niste zorele sfioase:

Zorele-de-Zori, nu vreți voi să dansați pentru
Drag-Evantai, care să-i facă vânt lui
Clopot-Japonez, ca să bată ding-dong-dong pentru
Lantern'Chineză, care s-o lumineze

pe Bebeboaba de Volbură, care s-adoarmă
ca un pui în plăpumioara de pământ?

Insă Zorelele-de-Zori nu vor să danseze!
„Oh, suntem atât de toropite!
Vrem un duș revigorant!” spuseră ele, cu un aer nesuferit.

Vreți un duș revigorant?
Dar iată un duș chiar aici!

Poetul își întoarse numai nițeluș capul
Si văzu o stropitoare de toată frumusețea:

Strop-Stropitoare, nu vrei tu să le stropești pe
Zorelele-de-Zori, ca să poată dansa pentru
Drag-Evantai, care să-i facă vânt lui
Clopot-Japonez, ca să bată ding-dong-dong pentru
Lantern'Chineză, care s-o lumineze
pe Bebeboaba de Volbură, care s-adoarmă
ca un pui în plăpumioara de pământ?

Dar Strop-Stropitoarea nu vrea să stropeasca!
„Mi-e prea sete!
Vreau sa beau apă limpede de ploaie!” spuse ea cu un aer însetat.

Veți fi servită-ntr-o clipită!
Avem un robinet chiar aici!

Poetul își întoarse numai nițeluș capul
Si-o vazu pe Domnișoara Nor-cu-Ploaie:

Bine-ați venit, Domnișoară Nor-cu Ploaie! Nu doriți să plouați puțin pentru
Strop-Stropitoare, care să le stropeasca pe
Zorelele-de-Zori, ca ele să poată dansa pentru
Drag-Evantai, care să-i facă vânt lui
Clopot-Japonez, ca să bată ding-dong-dong pentru
Lantern'Chineză, care s-o lumineze
pe Bebeboaba de Volbură, care s-adoarmă
ca un pui în plăpumioara de pământ?

Dar Domnișoara Nor-cu Ploaie nu vrea să plouă!
„Vreau o întâlnire cu furtuna!
Vreau să-i vad ochedale, să-i aud inima cum bate!” E așa îndrăgostită...!

Poetul își întoarse numai nițeluș capul
Il zări pe Domnul Aprig-ca-Furtuna, și-l luă la întrebări:

Domnule Aprig-ca-Furtuna, nu doriți să vă-ntâlniți cu
Domnișoara Nor-cu Ploaie, ca să vrea să plouă puțin pentru
Strop-Stropitoare, care să le stropescă pe
Zorelele-de-Zori, ca ele să poată dansa pentru
Drag-Evantai, care să-i facă vânt lui
Clopot-Japonez, ca să bată ding-dong-dong pentru
Lantern'Chineză, care s-o lumineze
pe Bebeboaba de Volbură, care s-adoarmă
ca un pui în plapumioara de pământ?

Dar Domnul Aprig-ca-Furtuna nu vrea să se arate!
„Vreau să am curcubeul ca martor!” spuse el exigent.

Poetul a obosit.
Nu știe încotro să se mai întoarcă.

Ce-i de făcut?

Bebeboaba de Volbură o sa fugă din jardinieră, asta-i sigur!

Deodată, însă, poetul zâmbi: fără să-și fi dat măcar seama,

Curcubeul apăru pe cer,
Domnul Aprig-ca-Furtuna își dezvălui ocheadele și inima ce bătea cu putere,
Domnișoara Nor-cu Ploaie plouă pic! pic! de plăcere,
Strop-Stropitoarea bău apă și stropi strop! strop!
Zorelele-de-Zori, răcorite, dansară pline de grație,
Drag-Evantaiul încurajat făcu vânt ușor, ușor,
Clopotul-Japonez, revigorat, făcu ding-dong-dong,
Lantern'Chineza râse și luminează din belșug,
iar Bebeboaba de Volbură se cuibări în jardinieră și încolți cuminiță,
sub plăpumioara de pământ.

Si poetul?
Se întinse în șezlongul său și visă...

Sus pe cer luna luci
Nici urmă de zgomot, nici un strigăt.
Nici urmă de zarvă sau de tărăboi.
Liniștea domnește pretutindeni.

A doua zi dimineața, toți vecinii voiau să afle ce se întâmplase.
Au coborât în parcare. Au început atunci să se-ntrebe, să discute...
Cine? Cine? Cine? Poetul?
Acela care locuiește la balconul cu flori?
Si-au ridicat cu toții capul. Apoi mâinile, ca să cleagă buchețele albastre- roz- violet de
Bebeboabă de Volbură.

Iar poetul își spunea poezia plină de flori.